

РЕШЕНИЕ

№ 416

гр. София, 21.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 14.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12880** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от Г. С. Г. против Заповед № 4332з-839 от 17.10.2019 г. на началника на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

В жалбата се твърди, че оспорения административен акт е незаконосъобразен като издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила, при неправилно приложение на материално правните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Иска се и присъждане на съдебни разноски съобразно представен списък на разноските.

Ответник по жалбата- началника на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР не взема отношение

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност приема следното:

Жалбоподателят заема длъжността „младши автоконтрольор I степен в 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР.

Съгласно ежедневна ведомост за 28.06.2019 г. е бил дежурен в нощна смяна от 19.00ч. на 28.06.2019г. до 07.00ч. на 29.06.2019 г., заедно със св. Е. В. Нарядът е осъществяван със служебен автомобил по маршрут по автомагистрала Л.

С писмо рег. № 7855р-6744/15.07.2019 г. Дирекция "Вътрешна сигурност" при МВР е уведомила Директора на СДВР, че при извършен преглед на видеофайлове, съдържащи информация от папка SDVR и директория

SDVR/A./CB3700KB/2019/06.29 са установени данни за времето 03,11 ч. – 04,49 ч. пасажера на предна дясна седалка в наряда с автомобил CB3700KB да е отпуснат на седалката със затворени очи и не изпълнява служебните си задължения.

Във връзка с това писмо от ответника е изготвена справка рег. № 332р-34113/12.09.2019 г. В хода на извършена проверка са снемани обяснения/сведения както от оспорващия, така и от св. В. на 22.08.2019 г., приобщени към ДНП. Становището на ответника в изготвената справка, с която оспорващия е запознат на 14.10.2019 г. е за налагане дисциплинарно наказани „писмено предупреждение“ за срок от три до шест месеца. На 14.10.2019 г. жалбоподателят е поканен за даване на писмени обяснения, с покана 4332р-38113/14.10.2019 г., а в дадени обяснения с рег. № 4332р-39125 от 14.10.2019 г. жалбоподателят е изразил несъгласие с изложеното от ДНО в справката.

Изводът на ДНО е, че служителите не изпълняват служебните си задължения, с което са нарушили чл. 51, ал.1 и ал. 2 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията на осъществяване на дейностите по контрол на платното за движение, което съставлява дисциплинарно нарушение по смисъла на 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР. ДНО предлага за неизпълнение на служебните задължения да се наложи наказание „последно предупреждение“ - системно неспазване на реда в службата; закъснение; преждевременно напускане на работа или неуплътняване на работното време, съгласно чл. 199, ал. 1 т. 6, пр. четвърто от ЗМВР.

Със Заповед № 4332з-839 от 17.10.2019 г., началника на 02 група „ПК“ към 01 сектор „ОКПД“ при ОПП-СДВР, като дисциплинарно наказващ орган за виновно нарушаване на чл. 51, ал. 1 от Инструкцията № 8121з-749/20.10.2014 г., на осн. чл. 194, ал. 2, т. 2, чл. 196, ал. 1, т. 6 пр. четвърто и чл. 204, т. 4 от ЗМВР е наложил на жалбоподателя дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца. ДНО е пиел, че дадените от ДНЛ обяснения и сведения са необосновани. При определяне вида и срока на дисциплинарното наказание са отчетени налагани на жалбоподателя наказания и поощрения. Заповедта е връчена на служителя на 22.10.2019 г.

По искане на жалбоподател се допусна събирането на гласни доказателствени средства, показания на св. В., който посочва времето през което са били в наряд със жалбоподателя, локацията на патрулния автомобил. Дава сведение, че периода между 03 – 05 часа не е с интензивно движение, патрулирането по АМ Л. налага престой в автомобила, както и междинни почивки и време за хранене. Категоричен е, че наряда е спазил часовите графици, правил е обход със служебния автомобил по магистралата, изпълнявал е графика за обход на контролните точки. Счита, че са осъществили всички изисквания и разпоредени за изпълнение в плана мероприятия.

Фактическите обстоятелства се възприемат от представените по делото доказателства, представляващи административната преписка, както и от събраните по делото гласни доказателства.

Жалбата е процесуално допустима. Депозирана е в срока по чл. 149, ал.1 АПК и от страна, адресат на акта. Индивидуалния административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. С оглед на това жалбата ще се разгледа по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал.1 АПК съдът следва да се произнесе по законосъобразността на оспорения административен акт към момента на издаването му, като провери дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Преценявайки фактическите обстоятелства,

релевантни за правния спор, както и след проверка на административния акт, съобразно критериите визирани в чл. 146 АПК съдът приема жалбата за основателна. Доводите за това са следните

Проверката относно законосъобразността на наложеното дисциплинарно наказание на първо място обхваща компетентността на органа, който го е наложил. Актът е издаден от компетентен за това административен орган. Съгласно чл. 204, т. 4 от ЗМВР, това е служител на ръководна длъжност, който е компетентен да налага дисциплинарни наказания по чл. 197, ал.1, т. 1 - 3 от ЗМВР. С оглед на това заповедта е издадена от компетентен орган и не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

В случая дисциплинарната отговорност е реализирана в сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР - не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя по силата на чл. 196, ал. 1 от ЗМВР, като съгласно ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарнонаказващ орган. Постановения акт е издаден в срока по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, но това не е достатъчно да се приеме, че акта е законосъобразен.

Заповедта за дисциплинарно наказание въпреки, че е издадена в писмена форма.

Наказващият орган счита, че дисциплинарното нарушение е за неизпълнение на служебни задължения във връзка с уплътняване на работно време. С действията, описани в оспорваната заповед не следва да се приеме, че ДНО е в състояние да конкретизира какво точно не е направил жалбоподателя, за да е уплътнено работното му време. Безспорно е, че в часовия период: няма интензивно движение, няма места, на които служителите от наряда да се хранят, да се освежават, от което да се прави извод, че работното време е употребено за развлечения. Отпуснатия седеж със затворени очи не е повод да се счита, че има неуплътнено работно време. Непосочването на конкретните фактически основания, които да съответстват на определената квалификация на дисциплинарното нарушение не може да бъде заместено само от цитирането на правно основание. В случая дисциплинарно наказващия орган не е посочил конкретните правила за служебно поведение, които служителя не е спазил и на които поведението му противоречи, т.е. не е изложил фактически съображения, от които да е видна волята му. Дисциплинарната отговорност е лична, съгласно чл. 194, ал. 4 от ЗМВР и всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно и в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновно неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при които фактически осъществено деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. Нормата на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР-неизпълнение на служебни задължения, на която се е позовал дисциплинарно наказващия орган не може да квалифицира нарушението от правна страна, тъй като не е конкретизирано какви са тези задължения и по какъв начин са вменени на жалбоподателя, като действия или бездействия, с които да уплътнява работното време. От заповедта и от справката, която е послужила за издаване на заповедта не става ясно какво конкретно поведение същия дължи в определения

часови период, какво му е било разпоредено да изпълни и какво не е изпълнил. Дисциплинарно наказващия орган е приел, че служителя виновно е нарушил разпоредбите на чл. 51, ал. 1 и ал. 2 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г., които разпоредби касаят реда за организацията за осъществяване на дейности по контрол по пътното движение. Изписването на текстовете в пълен обем не може да бъде прието като описание на извършеното нарушение, доколкото липсва описание на конкретните действия и бездействия, които служителят не е извършил и които ангажират неговата дисциплинарна отговорност. Разпоредбата на ал. 1, на чл. 51 от инструкцията сочи, че полицейския наряд осъществява превенция на правонарушенията чрез видимо присъствие, осъществяване на контрол и регулиране на движението в съответната територия. В същото време такива фактически установявания, касаещи чл. 51 от инструкцията в изготвената справка, а и в заповедта за дисциплинарно наказание не са изложени и посочените текстове не кореспондират с тезата на органа за неизпълнение на служебни задължения. Соченото мотивира съда да приеме, че оспорения акт е и немотивиран и постановен в противоречие с материално правните разпоредби. Същият ще следва да се отмени в условията на чл. 146, т. 2 и т. 4 от АПК.

Дисциплинарно наказващия орган не е изпълнил и задълженията си разписани в чл. 206 от ЗМВР. Разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР задължава дисциплинарно наказващия орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или приеме писмените му обяснения. Целта на разпоредбата е служителят да се защити пред дисциплинарно наказващия орган като даде обяснения по вменените му нарушения. Посочването, че обясненията, във връзка с развитото се дисциплинарно производство са необосновани не се приема, като изпълнено задължение на ДНО по реда на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР.

Съдът приема за основателни оплакванията на жалбоподателя, заложен в жалбата и становището по същество, че в хода на производството не е обсъждано от ДНО спазването на времето за почивки, регламентираното им с ведомствен акт и съпоставка с часовете на вмененото нарушение.

Въз основа на изложеното се приема, че оспорената заповед е незаконосъобразен индивидуален административен акт, който следва да се отмени.

Предвид изхода на спора жалбоподателя има право на разноски. Искането за присъждане на разноски е направено своевременно от страна на пълномощника. Придружено е и със списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Разгледано по същество е и основателно. Ответната страна не е направила искане по чл. 78, ал. 4 от ГПК. С оглед на това, ответника следва да бъде осъден да заплати съдебни разноски в общ размер на 760 (седемстотин и шестдесет) лева, от които 10 лева платена държавна такса и 750 лева платено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие.

По тези съображения, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по жалба на Г. С. Г. против Заповед № 4332з-839 от 17.10.2019 г., с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. С. Г. разноски по делото в размер на 760 /седемстотин и шестдесет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия